

ای بنده آستان الهی نامه شما رسید و بر مضمون اطلاع حاصل شد این عبد از برای آنجناب از هر جهت ترقی خواسته و می‌خواهد ولی در امریکا هنوز مدرسه‌ئی بجهت تحصیل فارسی ترتیب نشده چند نفر از احبّا خواستند که بتدریس در خانه‌ها مشغول شوند دوام نکرد و استمرار نیافت با وجود آنکه در لسان انگلیسی و فارسی هر دو مهارت داشتند شما که در لسان انگلیسی مهارت ندارید چگونه می‌توانید در آنجا تدریس نمائید اسباب پریشانی از برای شما فراهم خواهد آمد لهذا باید بکمال همّت بکوشید تا لسان فرنگسوی را در نهایت اتقان اکمال نمائید بعد از آن در مدارسیکه من بعد تأسیس خواهد شد بتدریس مشغول گردید حال علی العجالة در عشق‌آباد در اسکول تحصیلی مینمائید این هم هنوز ناتمام اگر دست بردارید زحمات هدر رود پس تا توانید در آنجا تحصیل علوم و فنون بنمائید و اکمال کنید تا نتیجه‌ئی حاصل کنید و بحضرت ابوی مشورت کنید لا بد ایشان رأی مناسبی خواهند داد میدانم که برایت تنگ است از تنگی دلت چنین فکری نمودی ولی باید صبر و تحمل کنی انسان تا وسعت حوصله نداشته باشد و صبر و تحمل ننماید فائده و ثمری نبیند و علیک البهّاء الابهی